

žadavky, jakých my za Rakouska nikdy jsme nestavili, že je Vám předhánění se v nacionalistické politice, Vám, kteří máte býti služebníky celému obyvatelstvu o b o u n á r o d n o s t í, že je Vám nacionalistická politika přednější a ne politika stavovská, kterou vedou mužové vážní a osvědčení, kteří znají terrain a veškery současné poměry a kteří s napětím všech sil se snaží náporu na nezadatelná práva stavu notářského odolat — že Vy, v těchto těžkých chvílích odpíráte součinnost a nepracujete s námi v uhájení k a r d i n á l n í c h požadavků stavu notářského stavěním svých separatistických, nacionálních požadavků, o nichž dobře víte, že nikdy v tomto státě splněny býti nemohou, toho Vám, pánové, českoslovenští notáři nikdy nezapomenou.

Vstupujeme do druhého desetiletí Republiky Československé: i kdybych si nevzpomínal na kouzelné a úchvatné verše Vrchlického o »Zemi slzí, krve, myšlenek a činů«, mám jedno vroucí přání a jednu vroucí prosbu ke všem příslušníkům stavu, aby každý podle svých sil a to všemi svými silami pracoval k rozkvětu nám všem nade vše drahé a námi všemi nade vše milované domoviny.

Dr. Karel Skála, vrch. sekční rada min. obchodu :

„Jak vztahuje se zákon o nekalé soutěži na notáře?“

(Výtah z přednášky konané dne 1. prosince 1928 v členské schůzi notářů.)

Vzniká především otázka:

Podléhají vůbec notáři zákonu proti nekalé soutěži a v jakém směru?

Německý zákon otázku tu výslovně nevyřešil a je tam sporná; tvrdí se, že úřední charakter notářů a advokátů nezapadá dobře do rámce zákona proti nekalé soutěži, který má na zřeteli v prvé řadě živnosti výdělečné. Proti tomuto názoru ovšem ozývají se hlasy stále rostoucí a dnes možno za to míti, že i v Německu všeobecně ovládl názor, že advokáti a notáři pod zákon proti nekalé soutěži spadají.

V literatuře byl v příčině té rovněž spor. Tak Rosenthal ve svém díle »Wettbewerbsgesetz« z r. 1922 vylučoval advokáty a notáře ze zákona, avšak v posledním svém vydání téhož díla z r. 1927 notáře a advokáty řadí již pod zákon proti nekalé soutěži.

Původní naše osnova zákona proti nekalé soutěži z r. 1924 ve svém § 43 vylučovala výslovně advokáty a notáře z platnosti zákona, patrně pod vlivem theoretických názorů německých.

O věci rozepsal se advokát Dr. Arnstein v časopisu »Česká advokacie« v říjnu 1924 a navrhuje, aby zákon proti nekalé soutěži vztahoval se na notáře a advokáty, jen pokud by byli objekty závadného činu, nikoliv jeho subjekty, a uvádí k podpoře svého návrhu, že, pokud notář a advokát dopustí se nějakého závadného činu uvedeného v zákoně proti nekalé soutěži, je přý možno nastoupiti proti němu cestu disciplinární, takže zvláštní řízení soudní jeví se tu zbytečným.

Náš zákon proti nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n. v příčině ad-

vakátů a notářů nemá již zvláštního ustanovení, z čehož jde, že zákon vztahuje se i na tato povolání, bez ohledu na to, jsou-li notáři a advokáti subjekty či objekty závadného činu.

Podléhají tedy u nás notáři i advokáti zákonu proti nekalé soutěži.

Budeme tu lišiti:

1. notář jako subjekt závadného počinu, tedy jako pachatel atd.; žalobcem může býti jiný notář neb jiná osoba;

2. notář jako objekt, poškozený, žalobce; žalovaným může býti tu jiný notář či jiná osoba.

O námětu p. Dra. Arnsteina, aby zákona o nekalé soutěži nebylo lze použiti proti advokátům a notářům, bylo v meziministerských poradách a komisích jednáno, nebyl však uznán schůdným a praktickým z těchto důvodů.

Neobstála námitka, že notáři pro činy v zákoně uvedené mohou býti trestáni disciplinárně. Zákon je rozhodně širší a lze pochybovati, zda disciplinárně bylo by lze stíhati řadu různých přečinů, které nemají charakter ohrožení vážnosti stavu notářského, úcty a kolegiality, které však soutěžitelky nelze označiti za indiferentní. Nad to mohli by se stejnou námitkou vystoupiti i inženýři, stavitelé, lékárníci, lékaři, státní úředníci atd., u nichž rovněž setkáváme se s disciplinárním řízením. Duplicita správního (administrativního) a trestního řízení není nijak neznáma našemu právnímu řádu.

Pomníti sluší, že notář může dopustiti se činu i jako privatus in re aliena ve věcech, které s jeho postavením jako notáře nemají naprosto žádné souvislosti a v takovém případě by pravděpodobně disciplinárního řízení nebylo lze použiti.

Exempce notářů znamenala by jednostranné privilegium, jehož by se domáhaly i jiné stavy a vskutku též v připomínkovém řízení bylo žádáno o tutéž výhodu pro lékaře, lékárníky, zaměstnance atd., jestliže by bylo vyhověno advokátům a notářům, ježto shledáváno bylo v tom jakési nadřazení v poměru k jiným povoláním.

Nelze též přehlížeti nedostatky disciplinárního řízení. Řízení to děje se na základě oznámení kohokoliv, ex offio. Jest ovšem otázka, je-li s výhodou tvořiti tu actio popularis a dáti komukoliv možnost, aby pro různé, třeba smyšlené a bezpodstatné věci vydával notáře nebezpečí a nepřijemnostem disciplinárního řízení. Podle našeho zákona může návrh podati toliko soutěžitel, který o věci má již rozhled a který ve vlastním zájmu nežene věci do krajnosti. Při disciplinárním řízení nemá strana žádné ingerence na řízení, kdežto při řízení podle našeho zákona zůstává ona od začátku až do konce dominus litis. Další nevýhodou disciplinárního řízení jest, že nelze jím uplatňovati a docíliti náhrady škody, jak je to možno podle našeho zákona. Již z toho je patrné, jak je účelno připustiti vedle disciplinárního řízení ještě zvláštní řízení soudní. Jest arcíť jisto, že výsledky toho či onoho řízení budou míti velký význam pro řízení u druhého orgánu zahájené.

Z důvodu toho vyhovuje úplně nynější stav našeho zákona, který ostatně jest v této příčině stejným se stanoviskem rakouského zákona proti nekalé soutěži.

K vůli přehledu budeme v dalším lišiti tyto tři velké kategorie případů, při nichž notář

přichází vzhledem k zákonu proti nekalé soutěži v úvahu:

A. Notář jako pachatel-konkurent, at již v zájmu vlastním či cizím.

B. Notář jako pachatel-nekonkurent a to jak ve vlastnosti jako notář nebo jako soukromá osoba.

C. Notář jako poškozený (žalobce).

Ad A. Notář jako pachatel-konkurent
Vzniká především otázka, kdo jsou ti, jimž by mohl notář v konkurenčním boji ublížiti a již mohli by vystoupiti v roli žalobců? Jako takoví přicházejí v úvahu:

a) jiný notář,

b) advokát,

c) jiný pravoznalce, jako obhájce ve věcech trestních, patentní zástupce, majitel veřejné agencie atd.,

d) jiní oprávnění živnostníci, jako majitelé účetních, revisních, daňových kanceláří, obchodníci a jiní živnostníci.

Skupiny osob uvedené pod lit. a)–c) a z části i pod lit. d) jsou konkurenti notářovi. Snad to neodpovídá běžným představám, je to však v souladu s našim zákonem proti nekalé soutěži, který v § 46 pod pojem soutěžitele řadí každého podnikatele, který provádí výkony téhož nebo podobného druhu, t. j. udílení právních rad, zastupování stran atd. nebo je vůbec podnikově činným ve stejném nebo podobném oboru hospodářském. Závadné činy, jichž se může podle našeho zákona dopustiti soutěžitel jen v poměru k jinému soutěžiteli, mohou se tedy vyskytnouti i v poměru notářů k uvedeným třem skupinám pravoznalců. Notář arcit může se dopustiti závadných počínů i oproti svým nesoutěžitelům, na př. zlehčováním obchodníka atd. O těchto případech pojednáme až v dalším oddílu sub lit. B. Tam arcit, kde mají notáři výlučné (monopolní) oprávnění, na př. sepisování not. listin, je arcit soutěž mezi shora uvedenými skupinami vyloučena a obmezuje se jen na soutěž mezi notáři samými.

Namítne se, že snad stávajícími zákony jsou hranice uvedených činností navzájem přesně vytčeny, že každý notář na rozdíl od jiných výdělečných činností má vykázány přesně hranice své působnosti, dokonce i vykázány určité rayony, na nichž má nejen právo, nýbrž i povinnost svou funkci vykonávat, a že tudíž nezbude mnoho případů, které bylo by lze zařaditi pod pojem nekalosti soutěžní. Uvidíme, že domněnka taková byla by nesprávná, a že je velmi mnoho případů povinností, proti nimž všechny tři shora uvedené skupiny osob mohou se s hlediska zákona proti nekalé soutěži prohřešiti.

Pojednáme nyní o jednotlivých případech nekalých počínů, jichž se může notář jako konkurent dopustiti. Mnohé z případů, které uvedu, budou arcit míti jen theoretickou cenu a v praxi snad vyskytovat se nebudou, avšak bude přes to účelno za účelem ilustrace o nich se zmíniti.

Patří sem tato jednání závadná:

a) jednání proti dobrým mravům soutěže vůbec (§ 1 zákona proti nekalé soutěži).

Jde o známou normu, t. zv. generální klausuli. Omezenost místa nepřipouští o problému § 1 blíže po-

jednati, ježto jde nám v tomto pojednání spíše jen o vytýčení určitých konkrétních případů, které by s hlediska jednotlivých paragrafů zákona mohly v povolání notářském přijíti v úvahu. Jak známo, jest ustanovení § 1 jakousi blanketní normou, která jest esencí všech ostatních konkrétních případů a připouští téměř neomezenou aplikační možnost soudcovu na jednotlivé případy. Meze aplikační dány jsou toliko pojmem jednání soutěžního, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé poškoditj soutěžitele. Toto široké znění zákona umožňuje zahrnouti sem případy, které podle názoru všech spravedlivě a slušně myslících účastníků hospodářského života jsou neslučitelné se zásadami solidního jednání v soutěži.

Mám-li se, pokud možno, stručně a pregnantně vyjádřiti, řekl bych, hledíc k notářskému povolání, že lze pod § 1 zahrnouti veškerá jednání trestní, disciplinární i jiná dosud irrelevantní, pokud všechna vykazují právě uvedené náležitosti § 1.

Upozorniti sluší, že nepřicházejí tu v úvahu jen názory notářů, advokátů atd., nýbrž vůbec povšechné názory řádného, solidního, spravedlivého a slušného obchodu a živnosti.

Můžeme tedy pod § 1 zahrnouti, hledíce k našemu temat, následující případy:

1. Poskytování nepřístojných výhod klientům, jako jsou slevy, práce pod tarif atd., o čemž pojednám ještě dále sub. 5. a lákání klientů různými jinými výhodami, jako poskytování úvěru, přejímání rukojemství za klienta, poskytování zápujček, poskytování slev a splátek atd. Musí jíti vesměs o účele soutěžní. Z toho jde, že sem nepatří osobní, přátelské a podobné úsluhy a výhody nesledující a nemající výsledků soutěžních.

2. Nepřístojné lákání klientů, jako zastavování jich, chytání, vábení do vlastní kanceláře, stavovsky nepřislušná neb neslušná inserce v novinách, různá nepravdivá tvrzení jako na př., že knihovní zápisy mohou sepisovati jen notáři atd.

3. Neslušné odvracení zákazníků od soutěžitele, hanění konkurenta, snižování jeho činnosti a znalostí, poukaz na udánlivé nesympatie referenta k advokátovi, poukaz na velká advokátní palmare atd., tvrzení, že právní rada daňové kanceláře je neplatná a trestná, že kupní smlouvu může vyhotoviti jen notář a nikoli advokát atd.

4. Svádění k porušení smluv se soutěžitelem a vlastním vstupem do smlouvy takto zrušené: notář přemluví stranu, aby vypověděla advokátovi plnou moc, slibuje, že ji lépe, s lepším úspěchem obslouží, poukazuje, že má osobní známosti s referentem, přednostou soudu a pod., tvrdí, že listina notářská má větší právní platnost než advokátní, že notář věc vyřídí smírně v I inst., kdežto advokát požene věc až do III instance, což bude státi mnoho peněz atd.

5. Výkon pod cenou.

Zpravidla je levnější práce vzhledem k druhému soutěžiteli nezávadná, neboť zákon

nechce čeliti odbourávání drahoty a zlevňování práce a ceny za zboží a výkony. Je též možno, že někdo, máje menší režii, může svůj výkon poskytnouti levněji než druhý, kdo nemá tak příznivých podmínek.

Mohl by však býti výkon pod cenou, zejména hluboko pod tarifem, závadným, sledovalo-li by snížení zvláštní konkurenční účel, zejména aby přivábilo klienty pod titulem levnější práce. Nesmí být cena, která je v živnostech toho druhu běžná, odpovídá zásadám spravedlivého zisku a nutně režie, nikdy prostředkem konkurenčního boje a sloužití jako vnařidlo pro získání klientů na úkor jiných konkurentů.

Pokud jde o vyšší tarify notářské, je požadování jich zakázáno podle § 171 notářského řádu. Nižší ceny pak, než tarif stanoví, jsou event. závadny podle § 1 našeho zákona. Jsou možny arcit výjimky v obou případech. U zvýšení podle § 171 odst. 2. notářského řádu a u snížení tehdy, podařilo-li by se žalovanému notáři dokázati, že i při nižší ceně, tedy pod tarifem, slušně vydělává, takže jednání jeho není s to poškodit existenčně ostatní kolegy-notáře, kteří bez újmy své existence mohou činiti totéž. Jestliže však ve snižování šel by notář tak hluboko, že by nežádal ani krytí režijních nákladů, a pracoval se ztrátou, jen aby strhl na sebe určitou klientelu, mohl by býti takovýto výkon pod cenou s hlediska nekalé soutěže závadným.

V každém případě bylo by závadné nedodržení tarifu, na němž se účastníci dohodli ve formě závazného ujednání (kartel). Porušení tarifu takto smluveného za účelem získání přednosti soutěžních na úkor jiných soutěžitelů bylo by nečestné a porušením mravního závazku. Tak rozhodl nedávno říšský německý soud v příčině nedodržení smluvených tarifů.

Rovněž bylo by závadné takové snížení ceny, jež by bylo umožněno v důsledku nějakých nelegálních výhod, opírající se o porušení zákona nebo smluv. Na př. notář nedodrží nedělní klid, který byl stanoven zákonem neb dohodou notářů a strhne tak na sebe na př. na venkově lidi z okolí, kteří v neděli do města docházejí.

6. Podplácení nebo nějaká úsluha soudci, na př. pozůstalostnímu, aby se dostalo notáři určité velké pozůstalosti k projednání neb bylo mu svěřeno opatrovnictví, vyrovnávací řízení, konkurs, dobrovolná dražba atd. Notář smluví se s referentem, že mu dá část palmare. Soudní oficiál sděluje za určitý úplatek notáři pozůstalosti.

Případy takového podplácení sluší lišiti od podplácení podle § 12, jehož se lze dopustiti toliko na zaměstnanci nějakého podnikatele (viz dále sub c).

7. Výzva k bojkotu jiného notáře, advokáta či jiného pravoznalce za účelem soutěže. Sem patří na př. tvrzení, že advokáti jsou příliš drazí, že jejich výkony levněji a lépe obstarají notáři. Výzva »nechoďte k advokátům té či oné konfese«, popuzování proti soudním radům, kteří se stali advokáty atd.

8. Přetahování cizích zaměstnanců konkurentových (kandidátů, sollicitátorů atd.). Notář přeplatí úmyslně advokátního koncipienta z důvodu, aby prostřednictvím jeho vyzvěděl jména zákazníků

konkurujícího advokáta aneb aby tohoto zbavil zdatného pracovníka, který jest u místního obyvatelstva velmi oblíben a tím aby advokáta konkurenčně poškodil, aneb tvrdí o tomto, že beztak se vzdá v brzku advokátní praxe a své zaměstnance propustí, ač to není pravda.

9. Výhody z porušení zákonů nebo smluv, jevíci se ve zvýšeném přílivu zákaznictva. Je principem, že kdo řádně plní zákony a dodržuje smlouvy, nesmí býti v soutěži na tom hůře, než ten, kdo zákonů a smluv nedodrží. Sem patří

a) nedodržování nedělního klidu za účelem získání přednosti v soutěži,

b) různá porušení notářského řádu či jiných zákonů, pokud účelem jich je dosažení soutěžních výhod a předností na úkor jiných soutěžitelů, na př. poskytování různých zákonem nedovolených výhod a úlev stranám, na př. straně vítaná laxnost při sepisování listin, nedodržování předepsaných formalit, které jsou stranám nepřijemny, laxnost při přibírání svědků, potvrzování totožnosti, notář nezkoumá příliš rigorosně identitu listiny, písma, spolehne se na údaje strany, potvrdí obsah usnesení valné hromady, aniž by se k ní dostavil, postupuje laxně při potvrzování různých skutečností na př. původu zboží atd. — zkrátka patří sem vše, co činí přibrání takto si počínajícího notáře pro zákaznictvo žádoucnějším v poměru k jinému notáři, který řídí se přesně zákonem.

Přirozeno, že případy sub 1.—9. uvedené nevyčerpávají všechny možnosti, které by pod § 1 bylo lze zahrnouti, mohl jsem jenom naznačiti určité direktivy a je na interestech samých, aby podle svých konkrétních poměrů jim nejlépe známých rozhodli, zda i jiné, tuto nedotčené případy pod § 1 bylo by lze subsumovati či nic. A i případy mnou uvedené třeba posuzovati více jen s hlediska theoretického a připouštím, že v praxi může věc vyhlížeti jinak.

b) Nekalá reklama (§§ 2, 25 z. p. n. s.).

Sem patří vychvalování vlastního podniku za účelem docílení soutěžní přednosti na úkor jiného soutěžitele.

Údaj, kterým nekalá reklama se činí, může býti:

a) nepravdivý, nesprávný, ale i

b) pravdivý, správný.

Ad a) Nepravdivými údaji může se činiti nekalá reklama, pokud jde

1. o jakost výkonu. Sem patří nepravdivá sebechvala veřejně pronesená, na př. o velkém procentu vyhraných sporů;

2. o poměry majetkové. Sem patří všeliké tvrzení, které může v očích klientů vzbuditi větší důvěru v určitého notáře v poměru k jinému, na př. v důvěru v jeho dobrý finanční stav při skládání cenností, ač ve skutečnosti notář za zámožného se vydávající je insolventní;

3. o stanovení cen za výkon. Na př. notář rozhlašuje neb nechává o sobě rozhlašovati v obci,

že čítá své výkony pod tarif, ač tomu tak není, tvrdí, že pracuje levněji vzhledem k své malé režii, že palmare poshová bezúročně na delší dobu, že je lze spláceti atd., ač vše pravdou není;

4. o vyznamenání a oprávnění. Notář, který není doktorem práv, dává si veřejně tento titul, tvrdí neprávem, že je právním zástupcem nějaké vynikající osobnosti, poukazuje na celou řadu pochvalných poděkovacích uznání a přípisů, které neexistují, poukazuje na velké pozůstalosti, jež jím udánlivě byly projednány, ač tomu tak není;

5. o osobní poměry. Notář poukazuje na udánlivý příbuzenský poměr s některým soudcem, na vlivné známosti s referentem, na udánlivou praxi u pozemkového úřadu, u berní správy, na udánlivé vynikající speciální znalosti zaměstnaných kandidátů atd.

6. o trvání a rozsah podniku. Sem patří údaj o velkém počtu zaměstnaných kandidátů, sollicitátorů, poukaz na velikou klientelu atd.

7. o příčinu výkonu. Notář tvrdí, že se věnuje projednání věcí jen z nezištných pohnutek politických, národních, náboženských atd.

Pokud jde o údaje pravdivé, mohou být tyto závadnými, jsou-li klamavé a to hledíc k jich zvláštní úpravě, jak praví zákon v § 2. odst. 3.

Jde o to, aby pravda nebyla tu pláštěm k docílení nějaké soutěžní výhody, které by jinak dosaženo nebylo. Pravda taková bývá obvykle jen zdánlivá. Na př. notář prohlašuje o sobě, že byl dříve soudním úředníkem. To je po případě jen zdánlivá pravda. Pravda jen potud, že notář byl u soudu jen po dobu praxe zákonem předepsané, kdežto klient, jak notář ví, ze všeobecného znění mylně usuzuje, že notář byl snad aktivním soudcem. Notář tvrdí, že je příbuzný s některým soudním úředníkem. Ve skutečnosti však tento úředník je již v pensii nebo někde v dalekém místě, kde jeho vliv od klienta očekávaný naprosto nemůže se projevit. Notář tvrdí, že jest odborníkem ve věcech finančních. Ve skutečnosti byl jen jeden čas členem odhadní komise pro vyměňování přímých daní, kdežto klient má mylně za to, že byl snad úředníkem u berní správy nebo finančního ředitelství.

Pokud jde o klamavou pravdu, zastřenou zvláštní úpravou, jsou takovéto případy praktické spíše u advokátů nežli u notářů. Na př. advokát zdůrazní ve své tabulce své bývalé zaměstnání takovým způsobem, který jeví na klienty zvláštní, avšak věcně neodůvodněnou přitažlivost, jako »celní rada«, »finanční rada« atd.

c) Podplácení (§§ 12 a 30). Notář podplatí správce, ředitele velkostatku, který chce parcelovati neb prodati své velké panství, aby dostal sepsání všech s tím souvisejících smluv. Notář podplatí predestinovaného ředitele akciové společnosti, aby mu bylo svěřeno zastoupení společnosti při jejím zřízení a při osvědčování valných hromad.

d) Zlehčování (§§ 10 a 27). Ustanovení našeho zákona je tu velmi přísné. Stačí, že projev — třeba neurážlivý — je soutěžitelsky škodlivý. Exkulpuje jen důkaz pravdy, tedy nikoliv pouhá pravděpodobnost, bez ohledu, stal-li se projev veřejně či soukromě a

byl-li projevovatel k němu zvláštními okolnostmi donucen či nic. Závadné jsou i údaje pravdivé, staly-li se u vědomí, že mohou podnikatele poškoditi a nebyl-li projevovatel k nim zvláštními okolnostmi nucen.

Notář tvrdí o svém soutěžiteli, že je neschopný, senilní, insolventní, že zpravidla každý proces prohraje, že musel platiti velké pokuty za proměškání lhůty k přihlášení kupní smlouvy, o advokátu tvrdí, že není oprávněn sepisovati tržové smlouvy atd.

Stalo-li se zlehčení celého stavu, na př. stavu advokátského, sluší podle známého rozhodnutí nejvyššího soudu zjistiti, zda nicméně tvrzení bylo do té míry konkrétní, že se vztahovalo na určité individuální osoby, ježto jen v tomto případě byla by každá z těchto osob povolána podati žalobu.

e) Zneužívání podnikových značek (§§ 11 a 29). Sem patří ochrana jména, firmy, zvláštního označení a zařízení podniku.

Příklad: Vedle věhlasného starého notáře usadí se v téže ulici nový mladý notář se stejným jménem. Dochází k záměně mezi oběma. Starší může žalovati mladšího, aby učinil dostatečná rozeznávající opatření. Podobně v poměru k advokátům či jiným pravoznalcům. Notář na př. těží z okolnosti, že bydlí v téže ulici slavný advokát stejného jména, klienti omylem jdou k němu a on též, pokud to zákon připouští, je zastupuje, čímž advokát přichází o klienty a je poškozován.

(Příště konec.)

F. Kovář:

Jakou dovolenou může a má obdržeti veřejný notář.

Písemným podáním ze dne 8. listopadu 1927 ku notářské komoře požádal jsem udělení úřední dovolené 6 neděl od komory a 3 měsíce od vrchního zemského soudu s poměrným rozdělením na všechny měsíce pro rok 1928 ze zdravotních důvodů a z příčiny částečné každoměsíční substitute mne mým úplně kvalifikovaným kandidátem. Komora, používši svého zákonního práva, povolila mi 42 dny. Než ale vrchní zemský soud předložil spis ministerstvu spravedlnosti, které svým výnosem ze dne 11. ledna 1928 ku sdělení mi toho od presidia v. z. s. ze dne 16. ledna 1928 mé žádosti, jak jest tam uvedeno, za prodloužení dovolené mi komoře pro rok 1928 povolené nevyhovělo — bez uvedení důvodů — a ač jsem od ministerstva žádného prodloužení nežádal. Na můj rozklad vydalo mi presidium v. z. s. opět nevyhovující vyřízení s těmito důvody: »Vaši žádost o prodloužení dovolené bylo předložiti ministerstvu spravedlnosti, poněvadž Vám již notářská komora povolila pro rok 1928 dovolenou 6 neděl a když jste žádal o další tříměsíční dovolenou, činí úhrnná dovolená 6 neděl a 3 měsíce — více než tři měsíce — a jest tudíž ku povolení této tříměsíční dovolené příslušno ministerstvo spravedlnosti (§ 137 odst. 2 n. ř.).

Ve věci samé nebylo lze žádost o prodloužení dovolené tři měsíce podporovati. Není nikterak osvědčeno, zejména ne vysvědčením povolaného lékaře, že jste churav a pro tuto churavost tak dlouhou dovolenou zapotřebí máte. Naopak z toho, že jste si dovolenou rozdělil na celý rok a to na určité části jednotlivých mě-